

L'amor tot ho lliga i perfecciona (Col 3,14)

Romà Casanova, bisbe de Vic

El temps de vacances no ha de ser necessàriament el de més despeses. Pot semblar, en una societat consumista com la nostra, que a més dispendi més fruïció. La qual cosa és falsa i ens podria dur a una cursa sense sentit en la recerca de felicitat per un camí erroni. Les vacances han de ser, al contrari, el temps en què tenim cura de les relacions personals, des de la perspectiva de l'amor. Això és clau per a no caure en el parany de la recerca egoista d'un mateix, com si en aquest temps no hi hagués ningú més al món. De fet, dades estadístiques de caràcter social constaten que durant les vacances es produeix un nombre significatiu de ruptures familiars. Quelcom ens passa com a societat quan, en l'època de més intensa relació, hi ha més trencaments.

Refer les relacions humanes hauria de ser un dels nostres neguits sempre, també en el període vacacional

Les relacions personals són el cavall de batalla per a tot hom. Déu no ens ha creat per a estar sols; vol que sortim del nostre jo per trobar-nos amb els altres. El tancament en un mateix és un contrasentit per a la nostra naturalesa humana. El trobament amb els altres té una finalitat: acceptar-los i estimar-los. Solament l'amor, que significa voler el bé de l'altre, dona plenitud al nostre ésser en la seva realitat més pregon. Sols les relacions humanes fonamentades en l'amor produeixen un benestar autèntic. Per això, encara que siguem de vacances, no podem deixar de tenir cura de les relacions personals, amb tot el que signifiqui d'acceptació de l'altre, de voler el seu bé, d'eixida d'un mateix. No hi ha autèntica relació entre persones sense aquelles tres expressions del papa Francesc: «si us palau», «gràcies» i «perdó».

Sempre i en tot lloc hem de tenir present que no podem ser egoistament feliços. Això seria una fal·làcia que manifesta una contradicció evident. Per aquest motiu, en el temps de vacances hem de cercar el que sigui veritable amor, perquè sense aquesta virtut tota altra cosa és no-res. *L'amor tot ho lliga i perfecciona* (Col 3,14), deia sant Pau. Aquest hauria de ser el lema de les nostres vacances, siguem on siguem. Com cerco el bé dels altres?; com em preocupo dels més febles del meu entorn: els petits, els ancians i els malalts?; com penso refer relacions que s'han afeblit o trencat?, haurien de ser els nostres neguits sempre, també en el període vacacional. Perquè qualsevol altra cosa, encara que sigui la més sofisticada i la més cara, no és capaç de generar el que fa l'amor en les relacions interpersonals, tan importants per a la realització d'un mateix.

